

Valberedningens förslag till ny styrelse och revisorer årsmöte 2020.

Styrelsen

Per Axell	1 år	nyval	ordförande
Anna- Karin Lieber	2 år	omval	
Johan Linder	1 år	nyval	
Jane Iassonidis	2 år	nyval	
Emil V Nilsson	2 år	nyval	
Marie Stegard Lind	2 år	nyval	
Peter Eriksson Godin	2 år	nyval	
Emma Lind	1 år	nyval	
Hans Ring	1 år kvar		

Styrelsen utser inom sig vice ordförande och kassör.

Revisorer

Mattias Öyen	ordinarie	nyval
Elisabeth Jonsson	ordinarie	nyval
Eva Brandt	ersättare	omval

Presentationer

Ordförande:

Per Axell

Jag är bosatt i Balingsta, en by beläget 2 mil SV om Uppsala. Jag har varit djur och naturintresserad i hela mitt liv. Mitt rovdjursintresse tog fart när jag som 13-åring läste om Bertil Haglunds inventeringar som han gjorde av björn, varg, lo och järv i slutet av 60-talet. På den tiden var det endast små spillror av de stora rovdjuren undanträngda till norra Sverige, och vargen var i praktiken utrotad. Att läsa om dessa djur var nästan som att läsa sagor om mytologiska varelser från en svunnen tid. Jag kunde inte i min vildaste fantasi föreställa mig att de skulle återkomma, i den omfattning som de trots allt har gjort. Jag vill aldrig att vi hamnar där igen där vi var i slutet av 60-talet då rovdjuren stod på utrotningens rand, och detta är mitt bränsle som driver mitt engagemang.

Jag blev medlem i Svenska Rovdjursföreningen för ca tio år sedan, och har varit RA för Uppsala län de senaste två åren. Som RA har jag sett som min huvuduppgift att erbjuda medlemmarna möjlighet att komma ut till rovdjursintressanta områden, och att få uppleva rovdjurens närvaro i vår natur. Kunskap, upplevelser och gemenskap har varit mitt motto.

Jag haft förtroendeuppdrag i olika styrelser tidigare, som Sveriges Pomologiska Sällskap där jag var ordförande en tid samt Balingsta Hembygdsförening, även där ordförande. Jag är trädgårdsmästare till yrket men pensionär sedan tre år tillbaka. Dock har jag en egen verksamhet med trädgårdsuppdrag, utbildning och illustration som periodvis tar rätt mycket tid. Den övriga tiden är jag ute i naturen med kikare, kamera och skissblock. Jag är konstnärligt verksam, och då är det naturligt att blir djur och natur som är motivområdet. Där jag bor är det lodjur som jag har mest kontakt med, bokstavligt utanför knuten ibland, och jag finner ett stort nöje i att spåra dessa spännande djur.

Jag ser det som ett hedersamt uppdrag att vara nominerad att ingå i styrelsen för Svenska Rovdjursföreningen, och jag känner ett stort ansvar över att vi måste driva utvecklingen åt rätt håll.

Ledamöter:

Anna-Karin Lieber

Jag är en 62-årig naturälskare från Uppsala, som har pluggat biologi (på Uppsala Universitet givetvis) med inriktning på mikrobiologi/cellbiologi och immunologi.

Därefter jobbat med samma ämnen hela livet, både med forskning och på senare tid med marknadsföring inom läkemedelsindustrin. Idag arbetar jag sedan drygt 10 år på MSD Animal Health med veterinära vacciner.

Mitt naturintresse har alltid varit en hörnsten, att vandra, paddla eller rida i naturen och lyssna, iaktta. Att känna närhet och respekt med de varelser som lever där.

En natur i balans är självklart viktigt, och den biologiska mångfalden är en förutsättning för en hållbara ekologiska system. De stora rovdjuren har en viktig plats att fylla, och det är vårt

ansvar att skydda dem och deras livsrum. Detta brinner jag för och vill hjälpa till med på de sätt jag kan.

Jag har varit medlem i Svenska Rovdjursföreningen ett antal år, och de två senaste åren verkat som styrelsemedlem. Min uppgift i styrelsen har varit att vara marknadsansvarig, och det finns mycket att göra där framöver. Bl a att utveckla "digital marketing" i olika medier, vilket jag ser fram emot att få utveckla tillsammans med andra styrelsemedlemmar. Jag är imponerad av den djupa och breda kompetens som finns inom föreningen, och alla de människor som helt ideellt arbetar för våra rovdjur på olika sätt. De aktiviteter som våra Regionsansvariga arrangerar, de skrivelser och överklaganden som föreningen producerar och allt annat arbete som läggs ner är verkligen storartat.

Det är min förhoppning att vi ska kunna fortsätta jobba tillsammans för att bevara våra älskade rovdjur och den miljö de lever i. Klimatet hårdnar, så det är ett ytterst viktigt arbete vi har framför oss, men jag ser fram emot att jobba tillsammans med andra likasinnade för att göra skillnad.

Johan Linder

Jag är 66 år, ursprungligen från Skåne, boende på en gård nära Brokind i Östergötland, civilingenjör inom datateknik. 1983 startade jag dataföretaget IFS ihop med fyra studiekamrater. 1998 slutade jag där och då hade företaget växt rejält och hade ca 3500 medarbetare i ca 25 länder. Min roll i företaget var teknisk chef och databasexpert.

Därefter har jag sysslat med skogsbruk, fårskötsel och en del hjälp åt mindre företag inom bokföring, bokslut och deklaration.

Jag har alltid varit intresserad av djur och natur och gick med i föreningen Varggruppen (FVG) och föreningen Våra Rovdjur (FVR) ungefär i mitten av 1990-talet. I samband med samgåendet blev jag ansvarig för medlemsregistret och blev med tiden även kassör och styrelseledamot i flera år.

Arbetet i föreningen var att jämföra med en dryg kvartstidstjänst utslaget på helår. Förutom de självklara uppgifterna för en kassör skötte jag löner, reseräkningar, lagerhantering, kontakter med arbetsförmedlingen, försäkringskassan m.m. Dessutom ansvarade jag för bouppteckning och arvsskifte i samband med gåvor via testamente till föreningen. Försäljning av erhållna fastigheter föll också på mitt bord. Jag var även delaktig vid bildandet av Oskar Rune Lindströms Stiftelse i samband med ytterligare ett testamente. Jag ansvarade för all administration kring denna stiftelse. Denna kassörsperiod varade till 2010. Sedan har jag hunnit med att vara kassör en gång till mellan 2016 och 2018.

Jag är gift sedan 111111(!) med Katharina Manntz. Hon är ursprungligen från Stockholm och flyttade hit till gården 2012.

Jane Iassonidis

Jag är 52 år, bor i skogen med mina hundar utanför Gimo i norra Uppland. Trivs med det lugna livet mitt i naturen med de vilda djuren som mina enda grannar. Har vuxna barn och barnbarn som också är viktiga även om de inte bor nästgårds.

Jag är en ganska enkel men envis kvinna som har stor drivkraft och engagemang för det som jag tror på. Ingen kan göra allt men alla kan göra något för det som man tycker är viktigt i livet. Jag tycker om att tillsammans med likasinnade kunna få kraft att påverka och förändra. Fritiden tillbringar jag så mycket det går i skogen och gärna i vargrevir.

Jag har ett stort privilegium att få arbeta på heltid hemifrån åt ett Stockholmsföretag som administratör inom bla ekonomi och lön. Har tidigare även arbetat inom vården.

Sedan barnsben har djur varit en stor del av mitt liv och min röst har alltid gjorts sig hörd för de som inte själva kan prata.

Har engagerat mig mycket ideellt i Europa främst Rumänien, Spanien och Grekland kring hemlösa hundar och problematiken kring detta. Känner också numera att det är viktigare än någonsin att vi här på hemmaplan kämpar för våra svenska Rovdjurs överlevnad.

Emil V Nilsson

Jag heter Emil och tycker det är väldigt spännande att få vara ute i skog där det finns stora rovdjur. Egentligen är jag intresserad av allt levande, från svampar och lavar till kärlväxter, tjädrar och lodjur. Jag har doktorerat i ekologisk botanik vid Uppsala universitet och har intresserat mig i allt från populationsgenetik och molekylära markörer till ekologi. Efter min tid inom akademien har jag jobbat på naturmuseet Biotopia i Uppsala där jag arbetade som verksamhetsutvecklare, producerade Naturpodden, arrangerade samtalskvällar och rovdjursspårning. Jag har fått priser för mitt populärvetenskapliga skrivande och engagemang inom forskningskommunikation. Idag jobbar jag som redaktör för Svensk Botanisk Tidskrift samt är ledamot i Svenska Nationalkommittén för biologi vid Kungliga Vetenskapsakademien.

Jag är 46 år, bor i en friliggande villa på landsbygden utanför Uppsala med sambo och två barn. Jag växte som barn upp i Luleå och var ofta ute i skogen och drömde om att kunna spåra lodjur och varg. Tonåren spenderade jag i skogarna norr om Linköping där det finns ett vargrevir idag. De senaste åren har jag spårat lodjur i närheten av mitt hus och blivit väldigt illa berörd av lodjursjakten som bedrivits här i Uppsala län tidigare år.

Jag har varit medlem i Svenska Rovdjursföreningen i snart tio år. Jag hoppas kunna bidra med att bygga upp ett större engagemang som tar sig rent praktiska uttryck med utflykter till områden där det finns rovdjur men också diskussionskvällar inne i städer. Jag är också glad i att skriva.

Marie Stegard Lind

Jag heter Marie Stegard Lind och fyller 45 år i år. Jag är domstolsjurist och jobbar på Kammarrätten i Stockholm, men har även arbetat på flera myndigheter och i statliga utredningar. Jag bor i Täby med min make och två barn i skolåldern.

Jag brinner för djur och har alltid gjort det, så länge jag kan minnas. Jag försöker sedan 20 år tillbaka vara med i alla upptänkliga föreningar som driver miljöfrågor som gynnar vilda djur och bevarandet av deras miljö. Min kärlek till djur gör att jag är motståndare till synen på djur som resurser eller produkter som det står människor fritt att göra som man vill med. Jag tycker illa om all jakt annat än i rena nödsituationer och extra illa tycker jag om jakt på utrotningshotade djur. Ingen jakt bör förekomma på våra rovdjursstammar, enligt mitt förmenande. Det handlar både om biologisk mångfald, arternas bevarande och de enskilda djurens rätt till liv, men också om att vi i Sverige inte kan ställa krav på att andra länder ska bevara sina rovdjur om vi inte kan lära oss att samexistera med våra egna rovdjur. De jagade djuren behöver starka röster, eftersom de har starka ekonomiska intressen (fårägare, skogsägare, renägare etc) och hela jaktlobbyn emot sig. Utvecklingen har bara gått bakåt sedan den regionala rovdjursförvaltningen infördes. Jag drömmer om en ny jaktreglering där naturhänsynen får väga tyngst, som det ska vara. För att det ska vara möjligt måste makten lyftas bort från lokal nivå.

Peter Eriksson Godin

Jag är född 1960 med uppväxt i mellan Sverige under olika perioder från Linköping i söder till Härnösand i norr. Nu bor jag i Norrtälje kommun med närhet till naturen dagligen. Hobbyfotograf / Frilansfotograf med speciellt intresse för "rovdjur" av alla dess slag och dessa hittar jag oftast ute i naturen vilken jag försöker fånga på bild och det dagligen då jag alltid har kameran laddad bredvid mig var jag än är. Älskar att dokumentera djur och natur på bild och ibland kommer den där rätta känslan och miljön i bilden. Utflykterna ökar år från år med fokus på Norden. Anordnar utflykter, spårutbildningar, fotoutflykter, rovdjursutflykter. Håller utbildning i naturskola. Känner väl till vad vår natur har att erbjuda och vad som bör göras för att det skall få fortsätta vara så till kommande generationer.

Min energikälla är familjen, naturen och djuren.

Emma Lind

Jag heter Emma Lind, är 45 år och bor i Stockholm med min familj. Jag är utbildad biolog och disputerade 2013 vid Stockholm universitet inom ämnet zoologi på en avhandling om populationsgenetik och evolution. Efter disputation arbetade jag på SLU-aqua, sötvattenslaboratoriet Drottningholm, i 2 år men sa upp min anställning 2016. Sedan dess har jag arbetat som högstadielärare i NO-ämnena och har utbildat mig till gymnasielärare i biologi. Jag har ett stort natur- och djurintresse och spenderar gärna ledig tid med att leta

djur både på land och i hav.

För mig är det viktigt att förvaltning av djurstammar och naturvård bedrivs utifrån kunskap och med en god vetenskaplig grund och jag blir bedrövad av hur svensk naturvård och naturvårdspolitik ser ut idag. Jag har tidigare engagerat mig för att politiska beslut ska vila på vetenskaplig grund, detta med en inlaga till kammarrätten gällande licensjakten på varg 2013. Inlagan gällde kritik om den rapport från SLU som licensjakten det året baserades på, och som inte vilade på god vetenskaplig grund. Jag vill gärna verka för en rovdjurspolitik som vilar på vetenskaplig grund gällande exempelvis vad gynnsam bevarandestatus är och hur den uppnås, hur beslut om så kallad licensjakt fattas och på vilka grunder. Jag tänker att min erfarenhet som forskare och kunskaper inom ämnen såsom populationsgenetik kanske kan vara behjälpliga för att till exempel granska rapporter eller formulera olika debatt- och remissinlägg.

Hans Ring

Jag har varit med i föreningen nästan från starten och under en lång tid bidragit med text och bilder till föreningens tidning Våra Rovdjur.

Är medlem i föreningen i Naturfotograferna sedan 1977. Evolutionsbiologi, ekologi och beteendevetenskap har varit mina favoritämnen och som jag också undervisat i, både på gymnasiet och under 12 år vid Klarälvdalens Folkhögskolas Natur- och Faunavårdslinje. Här har jag också hållit spårkurser på stora rovdjur, både för skolans räkning som för allmänheten, och också samarbetat med forskarna vad gäller inventering av varg. Där – i Värmland - var jag också föreningens (SRF) representant i Viltförvaltningsdelegationen. För närvarande representant för SRF i Viltförvaltningsdelegationen i Sörmland.

Har följt stora rovdjur i Sverige genom inventeringar ända från 1960-talet, främst gäller det utter, räv, lodjur och varg. Även växtätare som älg, kronhjort och rådjur har varit föremål för mina studier.

Har varit medlem i styrelsen i Naturfotograferna, biologiska föreningen i Katrineholm och Svenska Rovdjursföreningen.

Är för närvarande aktiv i styrelsen för Tystberga Hembygdsförening.

Valberedningen har bestått av

Gudrun Lindvall, sammankallande

Torbjörn Nilsson

Göran Lundin

Kenth Naucclér, ersättare

Svenska Rovdjursföreningen

Masthamnen 11630 Stockholm | tel 08-441 41 17 | info@rovdjur.se
www.rovdjur.se org.nr 883202-3264 | bg 5509-3876 | pg 14942-7